31/01/2019

Αποστολές αγάπης στην Κινσάσα

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας

Ἡ ἱεραποστολὴ εἶναι μιὰ συνεχὴς πορεία πρὸς τὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἕνα ἐγερτήριο ἀπελευθερωτικὸ προσκλητήριο στὴν ἀνθρωπότητα ποὺ βασανίζεται ἀπὸ τὶς αἱρέσεις, τὶς παγανιστικὲς παραδόσεις, τὴν ὑποταγὴ τῶν ἀνθρώπων στὸν ἄρχοντα τοῦ αἰῶνος τούτου, τόν διάβολο. Στὸν ἀγώνα αὐτὸ ἔρχονται ὧρες ποὺ νοιώθεις νὰ φεύγει ἀπὸ τὰ πόδια σου τὸ χῶμα καὶ νὰ βουλιάζεις, νὰ φαίνεται ὅτι χάνονται δίπλα σου ὅλος ὁ ἀγώνας καὶ οἱ θυσίες αὐτῶν πού ἀγωνίσθησαν μέχρι τώρα. Τότε ὅμως βλέπεις τὸ χέρι τοῦ Θεοῦ νὰ σὲ ἁρπάζει, νὰ σὲ στερεώνει καὶ τὴν φωνὴ Του, «θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον».

Λίγοι, ἐλάχιστοι ἄνθρωποι παλεύουν μπροστὰ. Δὲν μετροῦνται οὔτε στὰ δάκτυλα τοῦ ἑνὸς χεριοῦ.

Παίρνεις θάρρος ὅταν θυμᾶσαι τὸν ἀγώνα τοῦ πρώτου ἱεραποστόλου τοῦ Κογγό, τοῦ π. Χρυσοστόμου Παπασαραντοπούλου. Μόνος, γέρος, φιλάσθενος, μὲ φοβεροὺς πονοκεφάλους νὰ περπατᾶ στὴν καρδιὰ τῆς Ἀφρικῆς συνοδευόμενος ἀπὸ τὴν ἡλικιωμένη καὶ αὐτὴ ἀνιψιά του, ἀδελφή Ὄλγα, νὰ κηρύττει Χριστὸν. Τὸν βλέπεις νὰ εἰσέρχεται μέσα στὶς σέκτες μὲ θάρρος, χωρὶς νὰ φοβᾶται καὶ νὰ λέει «κάνετε λάθος· ἂν θέλετε νὰ σωθεῖτε, ἐλᾶτε στὴν Ὀρθοδοξία». Νὰ διηγεῖται τὴν ἱστορία

τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀπὸ Χριστοῦ μέχρι σήμερα καὶ νὰ τονίζει ότι ἐμεῖς δὲν ἀλλάξαμε τίποτε. Ὅπως μᾶς τὴν δίδαξε ὁ Χριστὸς, ὅπως μᾶς τὴν παρέδωσαν οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι καὶ οἱ διάδοχοί τους, αὐτὸ μόνον φρονοῦμε καὶ συνεχίζουμε νὰ πιστεύουμε καὶ νὰ κηρύττουμε...

Αὐτὸ μᾶς δίδει θάρρος καὶ ἔρχονται στὰ ἀφτιὰ σου τότε καὶ τὰ λόγια τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀλβανίας Ἀναστασίου στοὺς πρώτους συνεργάτες του στὴν ἀνάσταση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας: «δὲν θὰ μᾶς ἐγκαταλείψει ὁ Θεὸς». Βλέπεις τὸ χέρι τοῦ Θεοῦ νὰ σὲ σηκώνει, νὰ σὲ συγκρατεῖ καὶ μέσα σ’αὐτὸ βλέπεις τὰ χέρια τῶν ἀδελφῶν σου, αὐτῶν ποὺ ὀνόμαζε ὁ π. Χρυσόστομος «ἱεραποστολεῖς», νὰ τὰ ἁπλώνουν καὶ ἡ φωνὴ τους νὰ ἠχεῖ στὰ ἀφτιὰ σου καὶ νὰ φωνάζουν «προχώρα, ἐμεῖς εἴμαστε ἐδῶ», ἀπὸ τὰ πέρατα τοῦ κόσμου, ἀπὸ χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά. Αὐτὸ σοῦ δίδει θάρρος, γονατίζεις τότε μπροστὰ στὸν Ἐσταυρωμένο καὶ ζητᾶς συγγνώμη γιὰ τὴν δειλία σου καὶ σηκώνεσαι μὲ νέες ἀποφάσεις, μὲ νέες δυνάμεις, δὲν νοιώθεις πλέον μόνος.

Αὐτὸ συνέβη καὶ τὶς τελευταῖες μέρες τοῦ φετινοῦ Σεπτεμβρίου καὶ ἀρχὲς Ὀκτωβρίου. Τὰ τρόφιμα τέλειωναν, τὰ ἑβδομήντα παιδιὰ στὸ οἰκοτροφεῖο τῆς

Θεολογικῆς Σχολῆς σὲ λίγο δὲν θὰ εἶχαν νὰ φάνε, τὰ σχολεῖα ἔπρεπε νὰ ἀνοίξουν, χρήματα δὲν ὑπῆρχαν νὰ πληρωθοῦν οἱ δάσκαλοι, τὸ μικρὸ νοσοκομεῖο ποὺ κτίζεται σὲ φτωχογειτονιὰ τῆς Κινσάσας προχωροῦσε ἀργὰ, ἔπρεπε νὰ ἑτοιμασθεῖ ὁ ἐξοπλισμός του, οἱ ἀσθενεῖς αὐξάνονταν, χρήματα νὰ ἀγορασθοῦν φάρμακα ἢ νὰ κάνουν ἰατρικὲς ἐξετάσεις ἢ νὰ νοσηλευθοῦν σὲ νοσοκομεῖα δὲν ὑπῆρχαν.

Ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς «Ἡ φωνὴ τῆς Ὀρθοδοξίας», ἡ φωνὴ ποὺ μπαίνει σὲ κάθε σπίτι καὶ προσφέρει τὴν Ὀρθόδοξη διδασκαλία καὶ κατήχηση, κινδυνεύει νὰ σιωπήσει, γιατὶ δὲν μπορεῖ νὰ πληρώσει τὸ πετρέλαιο γιὰ νὰ λειτουργήσει. Πάνω σ’αὐτὴ τὴν θλίψη ἀκούστηκε μιὰ φωνὴ ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη: «θὰ ἀγωνισθοῦμε μαζί σας, ὅπως καὶ ἄλλες φορὲς, θὰ γίνουμε κυρηναῖοι». Ἕνας συγκινητικὸς συναγερμὸς ἀπὸ νέους τῆς Ἀδελφότητος Ὀρθοδόξου Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς, ἀπὸ ἀνθρώπους μικροὺς καὶ μεγάλους μὲ εὐαισθησία στὸν πόνο τῶν ἀνθρώπων καὶ στὴν διάδοση τοῦ Εὐαγγελίου ξεκίνησαν τὴν συγκέντρωση τροφίμων καὶ πραγμάτων ἀναγκαίων γιὰ τὴν συνέχιση τῆς ἱεραποστολῆς στὴν καρδιὰ τῆς Ἀφρικῆς. Συνέδραμαν στὸ προσκλητήριο αὐτὸ φίλοι τῆς ἱεραποστολῆς ἀπὸ ὅλη τὴν Ἑλλάδα: Θεσσαλονίκη, Ἀθήνα, Βέροια, Νάουσα, Κατερίνη…

Ἕνα πραγματικὸ θαῦμα. Μιὰ φωνὴ ἀντηχοῦσε: δὲν εἶστε μόνοι, εἴμαστε κι ὅλοι ἐμεῖς οἱ «ἱεραποστολεῖς». Ὄχι μὲ λόγια ἀλλὰ δυναμικὰ δίπλα σας. Πάρτε κουράγιο καὶ προχωρᾶτε ὅλοι ἐσεῖς ποὺ διακονείτε στὴν καρδία τῆς Ἀφρικῆς, στὸ Κογγό. Καὶ φορτώθηκαν καὶ ξεκίνησαν τὰ δύο κοντέινερ ἀπὸ τὴν Ἀδελφότητα Ὀρθοδόξου Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τὸν δρόμο γιὰ τὴν Κινσάσα.

Τότε πῶς νὰ μὴν γονατίσεις ξανὰ καὶ νὰ εὐχαριστήσεις τὸν Πανάγαθο Θεὸ, νὰ τὸν δοξάσεις καὶ νὰ παρακαλέσεις μὲ δάκρυα στὰ μάτια «σκέπασε Κύριε ὅλους αὐτοὺς ποὺ προσέφεραν καὶ βοήθησαν στὴν ἀποστολὴ αὐτῶν τῶν δύο κοντέινερ· χάρισέ τους τὰ ἐπίγεια καὶ οὐράνια ἀγαθά σου»!

Αὐτὸ εἶναι καὶ τὸ μόνο, ἀλλὰ καὶ ἅγιο, ποὺ μπορεῖς νὰ κάνεις γιὰ ὅλους αὐτοὺς καὶ ἰδιαίτερα γιὰ τὸν Πρόεδρο, τὰ μέλη τῆς Ἀδελφότητος καὶ τοὺς συνεργάτας καὶ δωρητὰς τῆς Μητροπόλεως Κινσάσας, μαζὶ βέβαια μὲ τὸ ἐγκάρδιο «εὐχαριστῶ» καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη πού αἰσθάνεσαι νὰ βγαίνει πηγαία ἀπὸ ἐσένα, τοὺς συνδιακονοῦντας, τοὺς φοιτητάς μας, τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς ἀρρώστους ἰθαγενεῖς μας.

Εκ της Ιεράς Μητροπόλεως Κινσάσα

ΠΗΓΗ: Αδελφότητα Ορθοδόξου Εξωτερικής Ιεραποστολής ierapostoles.gr